

ється протягом періоду адаптації до навчання у ВНЗ. На самому ж початку навчальної діяльності викладачі часто стикаються з конфліктними ситуаціями, спричиненими неадекватною самооцінкою студентів, а також певними особливостями перехідного періоду, який ще не у всіх студентів-першокурсників закінчився.

Так як мова йде про оцінювання рівня сформованості знань, умінь та навичок студентів-першокурсників з іноземної мови, варто зупинитись на деяких аспектах. Часто викладачі стикаються з суттєвими розбіжностями в оцінці учня у атестаті та рівнем знань, який студент показує при вивченні дисципліни у ВНЗ. Студенти, які отримали задовільну або навіть добру оцінку в додатку до атестату, виявляють низький рівень знань іноземної мови. При роботі зі студентами-першокурсниками частими є випадки, коли в школі в їх регіоні не було вчителя іноземної мови, предмет викладав вчитель іншого фаху, тощо. Зрозуміло, що в сукупності з новими вимогами до вивчення фахового лексико-граматичного матеріалу (вивчення іноземної мови фахового спрямування обумовлює наявність певної мовної бази, за відсутності якої процес навчання майже унеможливується, а також скороченням діапазону оцінювання від 12 до 5 балів) виникає багато непорозумінь та конфліктів між викладачем та студентом. Єдиним шляхом виходу з даної ситуації автори вважають поступову та коректну роботу зі студентами по роз'ясненню критеріїв оцінювання та стандартних вимог до навчання у ВНЗ.

*Моруга К. О., Пономаренко О. М., викладачі,  
кафедра іноземних мов ФЕФ,  
Лимар Л. В., старш. викл.,  
кафедра іноземних мов НМУ ім. О. О. Богомольця*

## **ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ТА КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ НА ЗАОЧНОМУ ВІДДІЛЕННІ НЕМОВНОГО ВНЗ**

При вивченні іноземної мови на заочному відділенні у ВНЗ значне місце займає самостійне опрацювання навчального матеріалу. Якісний склад студентів, які навчаються на заочній формі навчання, суттєво різниться за мотивацією навчання взагалі та

мотивацією вивчення іноземної мови як нефахового предмету. Студентів-заочників можна умовно поділити на дві великі групи: ті, хто навчається у ВНЗ лише для отримання диплому, це — студенти, які вже працюють за спеціальністю, загалом їм достатньо рівня знань та вмінь для здійснення професійної діяльності, тому вивчення додаткових нефахових предметів не викликає у них особливого зацікавлення. Друга група, менш чисельна, — це студенти, які працюють та одночасно навчаються з метою розширити базисний об'єм знань, та набути нових практичних навичок, зокрема — спілкування іноземною мовою. Мотивація студента суттєво збільшується за умови безпосереднього контакту з іншомовними клієнтами та співробітниками під час поточної робочої діяльності.

Також варто звернути увагу на контроль за навчанням студентів. Студент, який навчається на денній формі, знаходиться під постійним контролем засвоєння матеріалу. Тому, при відсутності поточного контролю, а контролю кінцевому чи проміжному, який відбувається 2—3 рази на рік, якість знань суттєво знижується. Неорганізованість студентів призводить до того, що навчальний матеріал з кількох предметів поспішно засвоюється за один тиждень, коли протягом півріччя студент не навчався. Тому велика дилема постає перед викладачами, зокрема непрофільних кафедр: зарахувати студенту непрофільний предмет, чи поставити незадовільну оцінку, цим самим спричинивши його виключення з ВНЗ.

Незважаючи на вищезгадані особливості заочної форми навчання варто розглядати шляхи її покращання. Саме в даному контексті ми і розглядаємо вивчення іноземної мови на заочному відділенні. Оскільки вивчення іноземних мов є комунікативним процесом є необхідним взаємодія та постійний контакт викладача і студента. У випадку ж, коли вивчення зводиться до певного об'єму сторінок, які студент повинен опанувати протягом семестру, необхідним є застосування диференційованого підходу, а саме — тестування вихідного рівня знань студентів на настановній сесії, яка у випадку викладання іноземної мови повинна проходити на першому-другому тижні навчання. Зі студентами з вихідним високим рівнем володіння іноземною мовою варто проводити поглиблення існуючих знань у професійному контексті та удосконалення навичок, зокрема — читання та письма. Навички та вміння говоріння та аудіювання перевіряються протягом сесії, проте їх висока якість не є свідченням систематичної роботи студента протягом семестру. За умов низького вихідного рівня знань студентів варто говорити про

засвоєння певного лексичного мінімуму з тематичних блоків, опанування елементарних граматичних категорій тощо.

Таким чином, роботу зі студентами-заочниками можна диференціювати за двома напрямками: перший — робота з відносно «сильними» студентами, яка може включати виконання різноманітних граматичних та лексичних завдань, самостійне опрацювання фахової іншомовної літератури, робота з аудіо- та відеоносіями, самостійне написання доповідей, тощо. Робота зі «слабкими» студентами повинна включати теоретичне та практичне оволодіння основними граматичними категоріями та опанування фахового лексичного мінімуму.

*Омельянюк О. В.*, викладач  
кафедри іноземних мов ФЕФ

## **ЕСЕ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ ЯК ЕТАП ПІДГОТОВКИ ДО СКЛАДАННЯ ІСПИТІВ МІЖНАРОДНОГО ЗРАЗКА**

Сучасний динамічний і багатовекторний час стимулює привнесення у практику навчання студентів нових форм і методів навчання, які у першу чергу спрямовані на активізацію навчально-пізнавальної діяльності, підвищення інтересу до предмета, розвиток творчого потенціалу особистостей і продуктивного, критичного їхнього мислення. Досить ефективним, що активізує студентський потенціал, методом контролю та перевірки знань вищого порядку (за схемою: аналіз, синтез, творче застосування знань і оцінка) у ВНЗ є написання есе іноземною мовою. На цьому етапі дуже важливим є навчити студентів правильно писати есе, яке має відповідати вимогам і стандартам міжнародних іспитів TOEFL і IELTS. Ці іспити дають змогу підтвердити рівень володіння англійською мовою для бажаючих працювати або продовжити своє навчання закордоном.

Ось чому есе набуває все більшої популярності як вид письмової самостійної роботи українського студента, а саме: як творчирікування невеликого обсягу з вільною композицією, що виражає індивідуальні враження, міркування з конкретного питання, проблеми. ЕСЕ — це самостійна письмова робота на те-